

Talentum

Pololetník Základní umělecké školy Klementa Slavického v Kadani

Setkání s kulturou a uměním 19. století

Při „Toulkách uměleckou historií“, které jsou náplní cyklického celoškolského mezioborového projektu, jsme se v tomto školním roce snažili se všemi žáky nahlédnout do umění a kultury 19. století. Více se dočtete na následujících stranách.

Úspěchy hudebního a tanečního oboru

Žáci hudebního oboru, kteří zvítězili v okresním kole národní soutěže základních uměleckých škol, poměřovali své interpretační schopnosti se svými vrstevníky na úrovni kraje.

Krajské kolo národní soutěže ZUŠ ve hře na dechové nástroje se uskutečnilo 20. března 2009 v Teplicích v Čechách a soutěž zpěváků se na krajské úrovni odehrála 17. března 2009 v Ústí nad Labem. V obou krajských soutěžích se všichni soutěžící reprezentující naši školu ocitli na „stupních vítězů“. **1. místo** získal ve hře na hoboj **Jan Václavský** (vyuč. V. Batujev, DiS). **2. místo** získali: ve hře na příčnou flétnu **Pavla Suchá** (vyuč. V. Batujev, DiS), ve hře na klarinet **Ondřej Draganov** a **Richard Semerád** (vyuč. M. Dunka), ve hře na saxofon **Richard Semerád** (vyuč. M. Dunka) a v sólovém zpěvu **Barbora Šlapáčková** a **Martina Heroldová** (vyuč. A. Benešová). **3. místo** získali: ve hře na trubku **Josef Šima** (vyuč. V. Běřeš) a ve hře na saxofon **Karolína Bazalková** (vyuč. M. Dunka). (pokračování na 2. straně)

Naše spolupráce s VÚP Praha úspěšně pokračuje

Jak jsme vás již informovali v minulých číslech, naše škola v uplynulém školním roce spolupracovala s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Výzkumným ústavem pedagogickým v Praze na tvorbě nového státního vzdělávacího dokumentu „Rámcového vzdělávacího programu pro umělecké obory základního uměleckého vzdělávání“.

Na základě úspěšného vyhodnocení této spolupráce byla zařazena mezi tzv. odborné pilotní školy, kterých je pouze 13 v celé České republice. Znamená to, že bude společně s komplexními a debutantními pilotními školami ověřovat tvorbu školního vzdělávacího pro-

gramu podle pilotní verze výše zmíněného dokumentu v individuálním národním projektu PILOT ZUŠ.

Přiznání statutu odborné pilotní školy je pro nás z hlediska dalšího rozvoje velmi významné, proto si dovoluji na tomto místě poděkovat všem učitelům za jejich obětavou a náročnou práci, která dlouhodobě rozšiřuje jejich pedagogické povinnosti a již konají nad rámec svých každodenních pracovních úkolů.

Mgr. Jana Mazánková, ředitelka školy

Vše začalo projektovou přehlídkou

Jejím cílem bylo prezentovat práci všech žáků zapojených do projektu „Setkání s uměním 19. století“. Za velké účasti diváků proběhla 14. května 2009 v sále školy. Žáci se na přehlídce představili v různých uskupeních, ale i jednotlivě a každý si ke svému konkrétnímu vystoupení, včetně HN (hudebních nauk), připravil pár vět či krátký komentář k vybranému tématu nebo autorovi hrané skladby.

(pokračování na 3. straně)

Adresa školy:

J. Švermy 474, 432 01
Kadaň

Telefon/fax:
474 34 32 82

E-mail:
zusks.kadan@seznam.cz

WWW:
www.zus-kadan.cz

Úspěchy hudebního a tanečního oboru

(dokončení z 1. strany)

Svou soutěž, respektive přehlídku, vyhlášenou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy mají i taneční obory základních uměleckých škol. Pořadatelem **okresní taneční přehlídky**, která se odehrála 3. února 2009, byla ZUŠ Klášterec nad Ohří. Naše tanečnice zde ocenila odborná porota ve čtyřech choreografiích. Choreografie „**Komáři**“ získala přímý postup do krajské přehlídky. Choreografie „**Splynutí**“ a „**Čas hory**“ získaly návrhy na postup do krajské přehlídky a naposledy zmíněná choreografie dostala mimo to ještě ocenění za tanec s rekvizitou. Choreografie „**Boty dělaj ...**“ byla oceněna za nápadité zpracování.

Krajská přehlídka tanečních oborů se uskutečnila 6. dubna v Ústí nad Labem a choreografie „**Čas hory**“ zde obdržela ocenění za kostým a za estetiku zpracování. Vyučující a autorka všech choreografií je K. Hadrávková, DiS.

Žákyně pěvecké třídy Aleny Benešové, Denisa Birošová a Klára Čoudková, byly po úspěšném složení talentových zkoušek přijaty ke studiu na Konzervatoři v Teplicích. Blahopřejeme!

Koncert žáků a učitelů 25. března 2009

Svou pravidelností se i tyto koncerty zařadily k tradici naší školy. Vedle koncertů žáků se jednou za rok uskuteční i společné vystoupení žáků a jejich učitelů, kteří se snaží vedle své pedagogické činnosti na sobě pracovat a prezentovat svoji práci na veřejnosti v rámci těchto žakovských koncertů.

Jelikož byl tento školní rok hektický, čímž jsou myšleny různé školní i mimoškolní aktivity, bylo tentokrát účinkujících učitelů opravdu poskrovnu, a tudíž jim patří velký obdiv, zejména oběma sólově vystupujícím pedagogům: Viliamu Běřešovi, který si ve velmi krátké době připravil skladbu od Karla Sodomky, kterou zahrál na pozoun. Velké uznání také patří skvělému Milanu Dunkovi, který stihl mezi přípravami na soutěže dechových nástrojů a zastupováním za nemocnou ředitel-

ku školy nastudovat 1. větu z Koncertu pro klarinet a klavír, op. 74 od C. M. von Webera. Klavírní party k oběma sólovým hráčům nastudovala Vlasta Wittmannová.

Velmi hezké výkony předvedli i někteří žáci. Za zmínku rozhodně stojí vystoupení tria ve složení: Ondřej Draganov, Richard Semerád, Milan Dunka a za klavírního doprovodu Vojty Draganova zahráli obdivuhodným způsobem známou skladbu Tico Tico. Z klavírních výkonů bych vyzdvihla hru Hanky Leové, která si pro tuto příležitost nastudovala Chopinovo Nokturno a mohla bych jmenovat další šikovné žáky.

Závěrečnou tečku za zdařilým koncertem však udělal Žakovský taneční orchestr pod vedením Milana Dunky a rozloučil se s obecností směsí známých i méně známých skladeb.

Vlasta Wittmannová

Pár slov o krajské přehlídce scénického tance

Dne 22. března 2009 jsme se čtyřmi choreografiemi, které připravila Karolína Hadrávková, DiS., zúčastnili Krajské postupové přehlídky dětských skupin scénického tance v Ústí nad Labem v Severočeském divadle opery a baletu.

Jako diváci jsme měli možnost zhlédnout devatenáct tematicky odlišných choreografií, které byly zatančeny jak nejmenšími, tak staršími tanečnicemi. Vystoupení poté hodnotila pětičlenná porota.

Odvezli jsme si spoustu zajímavých postřehů a zážitků. Tanečnic nám například ukázaly, kde se nachází „naše světlo“ či k čemu lze užít „hůlky“ (můžeme je používat jako šermíři, veslaři, golfisté či babičky a dědečkové) a zavedly nás do světa, ve kterém jsme se pobavili, zasmáli a podívali do svého nitra, abychom našli své dobré i stinné stránky.

Naše choreografie „Čas hory“ získala diplom za estetiku zpracování.

Klára Hlavatá

Společné muzicírování žáků spřátelených škol

ZUŠ Kadaň a ZUŠ Klášterec nad Ohří

V polovině května se uskutečnil v ZUŠ Klášterec nad Ohří další ze společných koncertů, v jehož pořádání se obě školy pravidelně střídají. Jako vždy nás čekalo vlídné a přátelské uvítání paní ředitelkou Zorkou Kutálkovou a pozvání ke stolu plnému dobrot.

Program koncertu byl velmi pestrý díky skvěle vybraným skladbám se zastoupením téměř všech hudebních nástrojů, které se na školách vyučují, včetně sólového zpěvu.

Skladby byly vybrány a koncipovány tak, aby se obecenstvo ani na chvíli nenudilo. Kadaňská Základní umělecká škola zahájila koncert vystoupením pěveckého komorního sboru a v podání Denisy Birošové a Kláry Čoudkové jsme si vyslechli 2 skladby od Antonína Dvořáka z cyklu „Moravské dvojzpěvy“ s názvy: Zajátá a Dyby byla kosa nabróšená.

Obě umělecké školy se ukázaly v tom nejlepším světle, neboť výkony všech účinkujících byly opravdu obdivuhodné. Krásný závěr nám pak připravily orchestry obou „zusek“, které se spojily v jeden velký taneční soubor a zahrály nám na

rozloučenou dvě efektní skladby: Moliendo café a druhou v úpravě Viliama Běřeše: Honey, honey.

Všem účinkujícím i korepetitorům poděkovala paní ředitelka

Kutálková kytičkou a rozloučila se slovy, že se těší na další, stejně příjemnou spolupráci, jakou byla ta dnešní.

Vlasta Wittmannová

Do celoškolského projektu se všichni zapojili s elánem

Vše začalo projektovou přehlídkou ...

(dokončení z 1. strany)

Na přehlídce zaznělo mnoho hezkých skladeb a skladbiček od různých autorů, ale protože není možné vyjmenovat všechny, zmíním hlavně ty od českých autorů s důrazem na nově vzniklé hudební formy tohoto období.

19. století byla doba velkého rozvoje nových skladebních druhů a forem. Skladatelé hledali podněty ke své tvorbě v lidové písni, v dějinách svého národa, v přírodě a někdy i v politických událostech. Vzniká nová forma: **symfonická báseň** – jedná se o rozsáhlejší jednovětou orchestrální skladbu příznačnou právě pro období romantismu. Skladatel se v ní snaží vyjádřit hudbou určitý námět (program), čerpaný

mimo oblast hudby: bývá to scéna z dějin národa, z literatury, báseň, pověst či dojmy z přírody. Skvělým a originálním způsobem oslavil náš domov Bedřich Smetana v cyklu symfonických básní „Má vlast“, jež vznikla v době úplné skladatelovy hluchoty.

Krátkou ukázkou z jednodušší klavírní úpravě si připravila pro tuto příležitost žákyně Anna Leová a zahrála jednu z částí symfonické básně *Má vlast* – Vltavu, kde autor opěvuje nejvýznamnější českou řeku od pramenů až k místu, kde se vlévá do Labe.

Český lidový tanec **polka** je další oblíbenou a často užívanou hudební formou, známou po celém světě. Poprvé se polka objevila někdy přibližně 150 lety. Tento

tanec byl velmi oblíbený a začínal se tančit v době mládí Bedřicha Smetany. Nejenže Smetana polky rád tančil, ale se stejnou radostí je tvořil jak k tanci, tak i pro koncertní vystoupení. Vkládal je do opery, symfonických básní...k jeho nejznámějším polkám patří například Luisina polka, Ze studentského života, Vzpomínka na Plzeň, polka se také tančí v jeho nejznámější opeře *Prodaná nevěsta*. Také součástí Vltavy je radostná a prostá polka, kterou jsme si vyslechli v klavírní úpravě v podání žákyně Jany Leové. Sergej Rachmaninov je autorem Italské polky, kterou zkomponoval pro čtyřruční klavír a tuto skladbu nám přednesli žáci II. cyklu: Hana Leová a Richard Semerád.

Jedna z prvních a dosud nejznámějších polek je ale od F. M. Hilmara s názvem *Esmeralda*. Od té doby vzniklo polek bezpočet – jen Smetana ji ve svém díle použil 261 krát!!!

Velké oblibě se však těšil ještě slavnější valčík. Valčíky vládly zejména plesům (zpočátku vyvolávaly skandál podobný tomu, který o sto let později vzbudil rock'n'roll) a prostřednictvím operety ovládly i divadelní jeviště. Psali je i velcí skladatelé, jako třeba F. Schubert, F. Chopin nebo J. Brahms, ale za „krále valčíků“ je považován vídeňský operetní skladatel Johann Strauss. Jeho nejslavnější valčík „Na krásném modrém Dunaji“ patří dodnes k těm nejslavnějším a nejoblíbe-

nějším. K dalším slavným valčíkům patří třeba valčík z opery Hoffmannovy povídky, jejímž autorem je pařížský skladatel Jacques Offenbach, anebo valčík z operety Oskara Nedbala *Vino-braní*, valčík ze Straussovy operety *Cikánský baron* atd.

Ukázkou valčíku z baletu Šípová Růženka od P. I. Čajkovského v úpravě pro čtyři ruce jsme si vyslechli od Kristýny Benešové a Daniela Patáka.

Ve druhé polovině 19. století slavila úspěchy hudba dechových orchestrů a právě valčíky, polky a pochody tvořily hlavní náplň repertoáru těchto těles.

Z našich autorů tu zazněly ještě dvě skladby od Antonína Dvořáka: „Zajatá“ a „Dyby byla kosa nabrósena“ přednesené pěveckým komorním sborem, který udělal za zdařilou přehlídkou krásnou tečku. S diváky jsme se rozloučili pozváním na komponovaný pořad „Setkání s uměním 19. století“, jenž proběhl 19. května na dvoře ZUŠ.

Vlasta Wittmannová

19. století očima našich výtvarníků

Výstava výtvarného oboru, jejíž vernisáž proběhla 21. dubna 2009, byla svými náměty rovněž směřována k jednomu tématu, a to k životu a umění 19. století, které bylo náplní celoškolského mezioborového projektu.

Předvedly se zde kresby, malby, práce z keramické hlíny, objekty a různé grafické techniky, se kterými se velmi dobře vypořádali i ti nejmenší.

Jedním z mnoha témat byl český cestovatel Emil Holub. Mladší děti, které vedla Mgr. Alžběta Martinková, pomocí grafické techniky papírotisku vytvořily příběh Emila Holuba

v Africe tak, jak ho ony samy vidí. Ostatní žáci tvořili pod vedením Jitky Křivancové a výtvarně zpracovávali náměty z napoleonských válek, architekturu 19. století, romány J. Verna a dánského pohádkáře H. Ch. Andersena.

Na slavnostním zahájení výstavy se sešlo hodně žáků, rodičů, učitelů a příznivců výtvarného umění. Myslím si, že se vernisáž povedla a doufám, že bude přibývat žáků, abychom se mohli i v budoucnu těšit ze spousty nádherných výtvarných prací. *Mgr. A. Martinková*

Hlavním motivem scény se stalo Národní divadlo

O stavbě vlastního divadla začali čeští vlastenci uvažovat v roce 1844. V dubnu roku 1851 byl vydán souhlas k první veřejné sbírce. Tato národní sbírka však nebyla jediným zdrojem financování stavby Národního divadla, dostatek prostředků poskytl také stát a sám císař.

Základní kámen měl být dovezen pouze z hory Řípů, avšak byly dovezeny i kameny např. z Blaníku, Vyšehradu, Žižkova, Sušice, Boubína a jiných

míst. Ovšem jako první dorazil kámen z Radhoště a to 5. května 1868. Veřejná slavnost pokládání základních kamenů za hojně účasti lidu, čítající až 150 tisíc lidí, se poté konala 16. května 1868. Téhož roku byly vystavěny základy a roku 1877 byla již postavena i střecha.

Na výzdobě divadla se v té době podílela celá řada umělců jako např. Bohuslav Schnirch, Mikoláš Aleš, František Ženíšek, Josef Václav

Myslbek, Václav Brožík a Julius Mařák.

Národní divadlo se dočkalo otevření na počest návštěvy korunního prince Rudolfa premiérou Smetanovy opery Libuše 11. června 1881. Při dokončovacích pracích však došlo 12. srpna téhož roku ke zničujícímu požáru, kterému padla za oběť nejen měděná kopule, ale také

hlediště a jeviště spolu s oponou od Františka Ženíška. Lid to vnímal jako celonárodní katastrofu, proto byla vyhlášena veřejná sbírka, během níž se vybralo na milion zlatých. Po rekonstrukci bylo divadlo otevřeno 18. listopadu 1883 opět představením opery Libuše od Bedřicha Smetany.

Alena Benešová

Osudové setkání Georgie Sandové s Fryderykem Chopinem

Sandová od žákyně Adély Otiepkové

Podnětem ke vzniku scénky vyprávějící o osudovém vztahu mezi Georgií Sandovou a Fryderykem Chopinem byl velký obdiv k těmto velikánům a na základě četby o jejich životě a díle vznikl nápad zpracovat toto téma scénicky. Roli protagonistů ztvárnili žáci Vojtěch Draganov (Chopin) a Hana Leová (San-

dová). Okrajovou roli Ference Liszta, který uvedl Chopina do společnosti G.Sandové, představil Richard Semerád. Žákyně pěveckého oddělení Denisa Birošová se ujmula role vypravěče.

Děj byl zasazen do přelomu první a druhé poloviny třicátých let předminulého století. Popisuje zřídka vídaný zrod milostného vztahu: mužsky se šatící ženu-matku v již značně zralém věku, která dobývá mladého, těžce nemocného muže všemi zbraněmi, jimiž disponuje: na prvním místě jsou to intelekt a ráznost, teprve později i přirozená ženská slabost. Do děje jsme vstoupili v jednom z mnoha francouzských šlechtických paláců, kde se schází zajímavá společnost, v níž nechyběl další velikán romantické hudby Ferenc Liszt. Sandová usiluje o Chopinovo srdce a po mnoha peripetiích se jí to podaří.

Ve scénce byla také zmínka o pobytu této dvojice na Mallorce, od níž si Sandová slíbvala zlepšení zdravotního stavu Chopina.

Četba z deníků obou protagonistů byla velmi sugestivní a Chopino-

vy vzpomínky v závěru scénky byly podmalovány podmanivou melodií chopinského nocturna v podání Hany Leové, což jen umocnilo krásný zážitek z tohoto představení.

V. Wittmannová

Vrcholem celoškolního projektu bylo komponované představení

Hezké počasí a zdařilý program druhého celoškolního mezioborového projektu zpřijemnil divákům úterní květnový podvečer (19. 5. 2009). V průběhu komponovaného pořadu zazněla nejen hudba a zpěv, ale byl tu k vidění i tanec, práce žáků výtvarného oboru a nechybělo ani mluvené slovo, které si připravili Pavla Suchá a Jiří Černý (foto vpravo).

PROGRAM

Žákovský orchestr: L. van Beethoven – Menuet

Pár slov o klasicismu...

Žákovský orchestr: B. Smetana – Ze studentského života

Žákovský orchestr s žáky pěveckého a tanečního oddělení: lidová – Košilčička

To nejdůležitější o romantismu...

Žákovský orchestr: E. Grieg – Ranní nálada

Osudové setkání Georgie Sandové s Fryderykem Chopinem

Hana Leová: F. Chopin – Nocturno

A jak to bylo s vývojem umění dál...
Pěvecký sbor: B. Smetana – Proč bychom se netěšili

Mluvené slovo: Pavla Suchá, Jiří Černý

Aranžmá: Viliam Béreš

Scéna: Žáci výtvarného oboru

Georgie Sandová: Hana Leová

Fryderyk Chopin: Vojtěch Draganov
Ferenc Liszt: Richard Semerád

Projekt končí výletem

ZUŠ Klementa Slavického, Kadaň
nabízí

v rámci mezioborového projektu "Seznáení s uměním 19. století"

Výlet na zámek Kynžvart

a prohlídku Mariánských Lázní

Termín výletu: 25. 6. 2009

Zájemci se mohou hlásit v kanceláři u paní Nečkové
(pokud možno co nejdříve)

Zámek Kynžvart stojí na místě tvrze ze 16. stol. Od roku 1623 patřilo kynžvartské panství Metternichům. Barokní zámek nechal postavit hrabě Philipp Emmerich v letech 1681-1691. V letech 1820-1833 byl zámek přestavěn ve stylu vídeňského klasicismu.

www.zus-kadan.cz

Významná výročí

50 let od úmrtí Bohuslava Martinů

(8. 12. 1890 – 26. 8. 1959)

Jubilejní roky 2009 - 2010

Rok 2009 v kultuře by mohl docela dobře být Rokem Bohuslava Martinů. Letos si připomínáme 50. výročí jeho úmrtí a toto jubileum bylo zařazeno i mezi témata UNESCO pro léta 2009 - 2010. Na konci loňského roku byl odstartován dvouletý projekt Martinů

Revisited, v němž proběhnou stovky hudebních, výstavních i společenských akcí v Česku a tisíce dalších ve světě. Participuje na nich také Český rozhlas. Organizuje například mezinárodní rozhlasový program, do kterého svými nahrávkami skladeb Bohuslava Martinů přispěly děti z patnácti evropských zemí.

Bohuslav Martinů byl světově proslulým českým hudebním skladatelem moderny 20. století. Narodil se v Poličce, v malé komůrce ve věži kostela, kde strávil prvních dvanáct let života. Po celý svůj život se snažil v hudbě znovu objevit přirozený „smysl pro prostor“ a „čistotu formy“, které ho v dětství obklopovaly. Jeho umělecký vývoj prošel od impresionismu přes neoklasicismus, expresionismus a inspiraci jazzem až k ryze vlastnímu kompozičnímu stylu. Jeho tvorba dosáhla asi 300 skladeb, většina z nich byla vydána ve světových nakladatelstvích a hrána po celém světě.

Vlasta Wittmannová

100 let od úmrtí Kytarista Francisco Tárrega (1854-1909)

Španělský virtuos Francisco Tárrega je bezesporu jednou z nejvýznamnějších osobností kytarové historie. Byl výborný pedagog a skladatel a samozřejmě také jeden z nejskvělejších kytaristů své doby.

Zcela zásadně reformoval tehdejší techniku hry na kytaru – od držení nástroje, polohy pravé ruky umožňující nové formy

úderu a zvukového odstínění, až po neobyčejně důmyslné a funkční prstoklady levé ruky, využívající rovnoměrně celého hmatníku.

Tárrega studoval klavír na konzervatoři v Madridě. Jeho vynikající schopnosti byly odměněny první cenou za hru na klavír a nauku o harmonii. Ale jeho láska ke kytarě byla veliká. Po velikém úspěchu vlastního kytarového koncertu v Madridu v divadle Alhambra zanechal předchozího studia a nastoupil na dráhu kytaristy.

Tárrega pěstoval klasiku i populární hudbu. Věřil, že musí z kytarového umění odstranit zakořeněný názor, že kytara je nástrojem plebejským. Na sklonku svého života se věnoval pouze pedagogické činnosti. Zemřel ve věku 55 let v Barceloně 15. prosince 1909. Mezi jeho žáky patřili například M. Llobet nebo E. Pujol. Rok po jeho smrti mu v jeho rodišti Villareal zasadili na rodném domě pamětní desku. Jeho jménem byly nazvány ulice v Barceloně a Castelonu.

L. Orosová (6. roč) a J. Ulrich, DiS

Harfenistka Theresie z Kadaňska

Dnes již málokdo ví, že krušnohorské městečko Přisečnice na Kadaňsku bývalo významným centrem harfenictví. Za jeho zakladatele platil Ignaz Walter, v letech 1776 až 1792 přisečnický purkmistr, nazývaný pro své umění „králem Davidem“. Ještě více se harfenictví rozšířilo po požáru města v roce 1811, kdy v něm zdejší děvčata hledala možnost obživy a vyrazela na veletrh do Lipska nebo do Ruska a na Balkán. Přisečnické kapely s harfenistkami se objevovaly též v lázeňských městech, nejen v českých a rakouských zemích, ale také v Německu, Holandsku a Švýcarsku. V roce 1892 publikoval známý spisovatel Karl May svůj dobrodružný román „Z Bagdádu do Cařihradu“, v němž hlavní hrdina Kara ben Nemsí vypráví o svém setkání s přisečnickou kapelou v Damašku. Již v roce 1882 byla v Přisečnici otevřena soukromá hudební škola, kterou pak v roce 1896 převzalo město.

Na kadaňském městském hřbitově, nalevo od vedlejšího vchodu poblíž staré obřadní síně, se nalézá náhrobek harfenistky Theresie Tannenberg-Perthold, ozdobený sochou vzkrášeného Krista. Byl sem přemístěn z bývalého hřbitova u kostela sv. Anny na tzv. Rafandě. Theresia se narodila roku 1805 v krušnohorské Přisečnici a svým uměním udivovala obecenstvo od Ruska přes Balkán a arabské země až po Čínu. Později se provdala za kadaňského kupce Pertholda a usadila se v Kadani. Zemřela zde 11. října 1850 během epidemie úplavice ve věku nedožitých šestačtyřiceti let. Její syn Karl, tehdy student filozofie na pražské univerzitě, spěchal k umírající matce, políbil ji na smrtelném loži a sám zemřel na stejnou nákazu již 14. října 1850. Obraz harfenistky Theresie byl dlouhá léta chován v kadaňském muzeu, dnes se nalézá v depozitáři Oblastního muzea v Chomutově.

PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

Den naruby či-li UPSIDE-DOWN DAY podruhé

Po loňském úspěchu jsme letos opět uspořádali „Den naruby“. Jeho smyslem je umožnit našim žákům aktivní účast v oboru, který nestudují a zprostředkovat jim neopakovatelné zážitky a radost z objevování neznámého. (ab)

Nejmenší muzikanti opět potěšili

Dne 25. května 2009 se uskutečnil závěrečný koncert dětského pěveckého sboru „Klubíčko“. Naši nejmenší muzikanti svou půlroční práci předvedli na písních Miroslava Štřeláka, Petra Jistela, Františka Kumpery a Silvie Bodorové a nutno říci, že se jim závěrečné vystoupení opravdu moc povedlo a zaslouží si velikou pochvalu.

Stalo se již tradicí, že na koncertě sboru vystupují také hosté, kteří k němu mají blízko. Na úvod koncertu proto zazněla píseň „Mlsný kocour Bert“ v podání loňských absolventek sboru Sandry Pajmové, Michaely Kalfířtové a Kláry Zapské. Závěrečnou tečkou celého koncertu bylo vystoupení komorní-

ho sboru složeného z bývalých členek Klubíčka a zároveň loňských i letošních absolventek prvního stupně hudebního oboru Denisy Birošové, Kláry Čoudkové, Martiny Heroldové a Pavly Suché. Spolu s nimi zazpívala i Verunka Roubinová, také bývalá členka Klubíčka, a Lucie Zušťáková. Celý koncert byl prostoupen velmi příjemnou atmosférou, neboť spontaneita, která je dětem tolik vlastní, vyvěrala z každého gesta a pohybu malých zpěváčků.

Absolventi letošního „Klubíčka“

Jan Kisiel, Michaela A. Nemeš, Veronika Šindelářová, Petr Kasper, Adriana Birošová, Klára Sojková, Václav Ibl, Lucie Vršková, Tereza Richterová, Veronika Andrášková,

Vojtovo jedinečné vystoupení

V rámci koncertu violoncellisty a hudebního skladatele Françoise Le Roux, původem z Jižní Afriky, který se specializuje na spontánní tvorivost, měl možnost 30. května 2009 v kostele Stětí sv. Jana vystoupit žák naší školy Vojtěch Draganov.

Vojta je žákem klavírního oddělení ze třídy V. Wittmannové a zároveň

je členem tanečního orchestru školy. Svým výkonem potvrdil své mimořádné nadání a schopnost vnímat a reagovat na hudbu tohoto umělce a obohatil tím tento výjimečný a zdařilý koncert.

Milan Dunka

Dopoledne patřilo dětem z mateřských škol

Tak jako každý rok i letos jsme připravili pro děti z mateřských škol dopolední program spojený s prohlídkou naší školy.

V jeho průběhu se jim představili žáci ze všech oborů. Taneční obor si připravil ukázkou choreografie s názvem „Komáři“, výtvarný obor se snažil upoutat pozornost malých návštěvníků svými pracemi v prostoru celé školy a žáci hudebního oboru předvedli dětem všechny

nástroje, které se u nás vyučují. Děti si měly možnost také vyzkoušet, jak se dá ve výuce hudby využít interaktivní tabule. Závěr patřil jako vždy žakovskému tanečnímu orchestru, který dětem demonstroval, jak to vypadá, když se nejrůznější hudební nástroje spojí v jedno fungující hudební těleso, a vytvořil příjemnou atmosféru, ve které si před odchodem všichni s chutí zadováželi. Alena Benešová

Magdaléna Machavová, Anna Langerová, Karel Pankrác, Vendulka Otýsová, Eliška Hladová, Bruno Mýtina, Anička Krejzová, Kateřina Suchánková, Lucie Suchánková, Bianka Rauscherová, Eliška Gabčíková, Eliška Hybnerová, Anežka Leváková, Anetka Medková, Niko-

la Razakovská, Eliška Paulová, Michaela Kopecká, Tereza Vaňková, Tereza Benešová, Klára F. Fialová, Nikola Strádalová, Eliška Vítková, Štěpánka Kramářská, Daniela Víznerová, Vendula Mojzesová a Jakub Růžička.

Alena Benešová, sbormistryně

Okresní soutěž opět u nás

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhlašuje každoročně národní soutěž hudebního oboru základních uměleckých škol. Jednotlivé soutěžní disciplíny – hra na jednotlivé hudební nástroje či zpěv - se v této soutěži pravidelně střídají v tříletých cyklech. Okresní kolo ve hře na dechové nástroje a v sólovém a komorním zpěvu se v posledních letech vždy konalo v naší škole a nejinak tomu bylo i 23. února 2009.

A jak v konkurenci 82 soutěžících z pěti základních uměleckých škol bývalého okresu Chomutov uspěli naši žáci? Jejich úspěšnou reprezentaci dokládá následující přehled:

Zobcová flétna

1. místo Roubínová Veronika, III. kat. (vyuč.: V. Batujev)
2. místo Fišerová Eliška, III. kat. (vyuč.: V. Batujev)
De Bolle Filip, V. kat. (vyuč.: V. Batujev)

Příčná flétna

1. místo s postupem Suchá Pavla, III. kat. (vyuč.: V. Batujev)

Hoboj

1. místo s postupem Václavský Jan, IV. kat. (vyuč.: V. Batujev)

Trubka

1. místo s postupem Šíma Josef, IV. kat. (vyuč.: V. Béréš)

Klarinet

1. místo s postupem Draganov Ondřej, VII. kat. (vyuč.: M. Dunka)
Semerád Richard, VIII. kat. (vyuč.: M. Dunka)

Saxofon

1. místo s postupem Bazalková Karolína, VIII. kat. (vyuč.: M. Dunka)
Semerád Richard, VIII. kat. (vyuč.: M. Dunka)

Sólový zpěv

1. místo s postupem Šlapáčková Barbora, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Heroldová Martina, V. kat. (vyuč.: A. Benešová)
1. místo Novotná Tereza, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Šmátralová Beata, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Zušťáková Lucie, V. kat. (vyuč.: A. Benešová)
2. místo Brandýsová Monika, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Komárková Tanita, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Šmátrala Patrik, 0. kat. (vyuč.: A. Benešová)
Roubínová Veronika, I. kat. (vyuč.: A. Benešová)

Absolventi ZUŠ 2008/2009

JMÉNO	OBOR/NÁSTROJ/STUPEŇ	VYUČUJÍCÍ
Bazalková Karolína	HO/Hra na saxofon/II	Dunka Milan
Draganov Ondřej	HO/Hra na klarinet/I	Dunka Milan
Semerád Richard	HO/Hra na saxofon/II	Dunka Milan
Vlčková Klára	HO/Hra na klarinet/I	Dunka Milan
Draganov Vojtěch	HO/Hra na klavír/II	Wittmannová Vlasta
Semerád Richard	HO/Hra na klavír/II	Wittmannová Vlasta
Silovská Zdeňka	HO/Hra na klavír/II	Wittmannová Vlasta
Nováková Veronika	HO/Hra na klavír/I	Václavská Dagmar
Ševčíková Kateřina	HO/Hra na klavír/I	Václavská Dagmar
Kočanová Klára	HO/Hra na housle/I	Karnetová Alena
Hýsková Lucie	HO/Hra na housle/I	Karnetová Alena
Žatecká Michaela	HO/Sólový zpěv/I	Benešová Alena
Žemličková Eva	HO/Sólový zpěv/I	Benešová Alena
Heroldová Martina	HO/Sólový zpěv/I	Benešová Alena
Čoudková Klára	HO/Sólový zpěv/I	Benešová Alena
Kosorinová Nikola	Taneční obor/I	Hadrávková Karolína, DiS
Hlavatá Klára	Taneční obor/II	Hadrávková Karolína, DiS
Kratochvilová Helena	Taneční obor/II	Hadrávková Karolína, DiS
Pelesná Barbora	Taneční obor/II	Hadrávková Karolína, DiS
Tomešová Štěpánka	Výtvarný obor/I	Křivancová Jitka
Košťáková Pavlína	Výtvarný obor/II	Křivancová Jitka
Žďárská Lucie	Výtvarný obor/II	Křivancová Jitka

Informace pro zájemce o studium

Ve školním roce 2009/2010 přijímáme na základě talentové zkoušky děti do přípravných ročníků uměleckých oborů.

VÝTVARNÁ PŘÍPRAVKA (od 5 let) rozvíjí představivost, fantazii, výtvarné citění, výtvarné vidění a vyjadřování dětí. Děti se hravou činností seznamují s vlastnostmi nejrůznějších vyjadřovacích prostředků (kresby, malby, grafiky, modelování, dekorativních činností atd.) a s výtvarnými materiály i nástroji.

HUDEBNĚ-POHYBOVÁ PŘÍPRAVKA (od 5 let) je zaměřena na podchycení a rozvoj jak hudebních, tak i pohybových schopností dětí a je výbornou přípravou pro následné studium hudebního nebo tanečního oboru.

HUDEBNÍ PŘÍPRAVKA (od 6 let) zábavnou a hravou formou podchycuje a rozvíjí hudební schopnosti a dovednosti dětí - tonální, rytmické a metrické citění, hudební sluch, představivost, fantazii a paměť.

TANEČNÍ PŘÍPRAVKA (od 6 let) je zaměřena na rozvoj pohybových schopností a tanečního projevu dětí jako přirozené součásti jejich života. Utváří návyk správného držení těla v statických a kinetických polohách a rozvíjí hudební a taneční citění, fantazii, vnímavost a techniku pohybu s ohledem na anatomicko-fyziologické možnosti každého dítěte.

PŘIJÍMÁME ROVNĚŽ ŽÁKY VE VĚKU OD 7 DO 18 LET KE STUDIU HUDEBNÍHO, VÝTVARNÉHO NEBO TANEČNÍHO OBORU a zpěváčky OD 4 LET do dětského pěveckého sboru „Klubíčko“.

Nejen v umění se v 19. století setkáváme s významnými osobnostmi

Žáci 4. a 5. ročníku hudebních nauk se také aktivně podíleli na celoškolním projektu, který byl tentokrát věnován 19. století. Ačkoliv naším hlavním cílem je hudební vzdělání, rozhodli jsme se pro úplně jinou tvůrčí oblast a zajímali jsme se o vynálezy a vynálezce 19. století a propojili jsme získané poznatky s hudbou. Dověděli jsme se spoustu zajímavých věcí, vlastně jsme zjistili, že bez 19. století by neexistoval nejoblíbenější dětský dopravní prostředek - kolo, ale také luxusní dopravní prostředek pro dospělé - auto značky Mercedes. Bez 19. století bychom neměli elektrinu a následně světlo a všechny elektrické spotřebiče.

Pojďme si alespoň některé vynálezce představit:

Thomas Alva Edison – má na kontě více než 23 vynálezů, z nichž určitě nejznámější je žárovka.

František Křižík – významný český technik, průmyslník a vynálezce. Jeho nejznámějším vynálezem je oblouková lampa se samočinnou regulací. Vynalezl světelnou fontánu, zdokonalil elektrické tramvaje a mnoho dalších zařízení.

Samuel Morse – americký autor Morseovy abecedy, sochař, malíř portrétů a historických scén. V roce 1838 vynalezl elektrický telegraf a poprvé poslal telegram z Washingtonu do Baltimoru. .../---/... = SOS

Alfred Nobel – vynalezl dynamit. Na jeho počest se od roku 1969 uděluje Nobelova cena.

Alexandr Graham Bell – zkonstruoval první použitelný telefon, dnes používáme mobil.

Wilhelm Conrad Röntgen – objevil paprsky rentgenového záření = dodnes používaná pomůcka v lékařství.

Josef Ressler – dal nový impuls zastaralým lodím – poopravil a přemístil lodní šroub.

Chtěli jsme vás přesvědčit o užitečnosti 19. století, ačkoliv je to doba vzdálená, i v dnešní době z ní čerpáme.

Dagmar Václavská